

Geloof en arbeidssituatie (1979)

Sieth Delhaas

Gereformeerde Kerk Winterswijk, kerkdienst, mei 1979

Vroeger, en dan spreek ik over de tijd zo'n twintig jaar geleden, had mijn geloof vooral betrekking op mijn 'zielenheil'. Zorgen dat je aan Gods wet voldeed naar jezelf toe. Je eigen 'redding'. Daarna ben ik door maatschappelijke veranderingen aan het eind van de jaren zestig beïnvloed. Toen is meer de verantwoordelijkheid naar de samenleving vanuit mijn geloof gaan meespelen.

Ik ben erg geboeid geraakt door de ontwikkeling die je als persoon doormaakt. Wat je van buitenaf hoort, leest, meemaakt, dat innerlijk verwerkt en daardoor je houding ten opzichte van God en de wereld om je heen gaat bepalen.

Dat is geen houding die steeds dezelfde blijft, maar een houding die steeds aan verandering onderhevig is. Verandering die je geloofsleven verdiept en een houding ten opzichte van de wereld om je heen die zich aanpast aan de steeds wisselende omstandigheden

Wat betekent mijn geloof in mijn gezin als degene die kinderen moet opvoeden om een huishouding draaiende te houden? In de eerste plaats je geloof proberen over te brengen op de kinderen. Niet alleen door ze te leren bidden, ze voor te lezen uit de (kinder)bijbel, ze naar een christelijke school, t.z.t. naar de kerk en catechisatie te sturen.

Daarnaast moet je op de problemen die uit de samenleving op je af komen een antwoord hebben als die vragen ook je kinderen raken. Je kunt je er niet van af maken en ze met een 'geen mening' in de kou laten staan. Dat ervaar ik als een enorme opgave.

Geloven houdt ook in een verantwoordelijkheid hoe je je huishouding voert. Wat je eet, wat je aanschaft, of je eigen gezin als een besloten kring beschouwt, wat je met je tijd doet. Leer je je kinderen dat al die dingen, eten en drinken, het kopen van wat de industrie ons opdringt, niet het belangrijkste is? Niet de zin van het leven is. Leer je je kinderen dat de tijd die een mens gegeven is niet je eigen tijd is, maar in de eerste plaats tijd van God?

En dat heeft voor mij eigenlijk vanaf het begin betekend, dat ik naast mijn gezin bezig wilde blijven in de wereld daarbuiten.

Dat werken is eerst niet erg gericht geweest. Later, toen mijn kinderen naar school gingen, heb ik een opleiding journalistiek gevolgd. Dat had ik vroeger na de Mulo graag gewild, maar er niet de kans voor gehad.

Juist met dit werk ervaar ik wat je geloof en je maatschappijvisie voor invloed hebben.

Er wordt heel wat geschreven; er zijn vele soorten kranten, er worden veel letters op papier gezet.

Mijn aandeel daarin is toch wel sterk aan grenzen gebonden. Ik zal nooit vrijblijvend kunnen schrijven, dat wil zeggen, iets schrijven waarbij ik mezelf niet sterk betrokken voel. Ik wil



met mijn schrijven iets doorgeven, meningen helpen vormen, kritisch begeleiden. Dat kan alleen als je een eigen mening, een eigen kijk hebt op de wereld om je heen.

Ik ben me er ook sterk van bewust, dat ik niet voor ieder blad of elke krant zou kunnen schrijven. Te vaak zou mijn eigen inbreng geweld worden aangedaan. Ik weet dat dit mijn mogelijkheden beperkt op het gebied van geld verdienen en van vooruitkomen in dit vak. Maar ieder mens heeft zijn eigen verantwoordelijkheid en in ieder beroep zal een mens vroeg of laat voor een keus geplaatst worden.

En terwijl ik deze dingen voor mezelf op een rijtje zet, bedenk ik, dat wat ik nu zeg vanuit mijn geloof, met dezelfde woorden gezegd zou kunnen zijn door een niet-gelovige, met een andere inspiratiebron en menselijke kijk op de samenleving.